

בית משפט מחוזי באר שבע
א 5015/08

יעל קט נ. עיר נטפים מפעלי

ת.פתיחה: 15/01/08 סדר דין: רגיל

בית המשפט המחוזי באר שבע
בשבתו כבית משפט לענינים מנהליים

בענין:

יעל קט ת.ז. 052304086
שכתובתה בניין 218/8 באילת

תובעת 1

חזקיאל מנדל ת.ז. 012201182
שכתובתו בבניין 218/1 באילת

תובע 2

אלישע אטיאס ת.ז. 069184265
שכתובתו בבניין 227/1 באילת

תובע 3

ע"י ב"כ עוה"ד טל ליזרוביץ
מלון דן החוף הצפוני ת.ד. 2344 אילת
טל: 6326676 - 08, פקס: 6326675 - 08

התובעים

- נגד -

עיר נטפים מפעלי מים וביוב אילת בע"מ
ח.פ. 513638437
בית הדקל ת.ד. 1200 אילת 88110
טל: 6061 * פקס: 6360530 - 08

הנתבעת

מהות התביעה: ייצוגית, נזיקית, כספית בעילת השבה עפ"י לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א - 2001 ובהתאם לחוק בתי משפט לענינים מנהליים, התש"ס-2000, חוק הגנת הצרכן, התשמ"א - 1981. עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט - 1979.

סכום התביעה הבודדת המוערך: ₪ 949

סכום התביעה הקבוצתית המוערך: ₪ 8,640,000

כתב תביעה

התובעים מתכבדים לפנות לבית המשפט הנכבד בתביעתם דן כנגד הנתבעת, תובענה שעניינה חיובים בגין צריכת מים משותפת לכאורה בעיר אילת. התובעים יטענו כמפורט להלן, כי נוכח מחדליה החמורים של הנתבעת בתחום התשתיות, נוכח אי אמינות פנקסי המשיבה, נוכח מחדלי אופן ניהול משק המים בעיר אילת וכן נוכח תשתיות המים הלקויות בעיר אילת על הנתבעת להשיב לתושבי העיר את כל הכספים שנגבו בגין צריכת מים משותפת מאז קיבלה לידיה את האחריות על משק המים בעיר אילת ביום 01.01.06, או לחילופין את חלקם של הכספים כמפורט להלן.

ואלו הם טעמי התביעה:

(א) הצדדים

1. תובעת 1 הנה אזרחית ישראל תושבת העיר אילת בשנות החמישים לחייה, אשר שילמה ועדיין נדרשת לשלם חשבונות מים המונפקים ע"י הנתבעת, הן לגבי צריכת מים פרטית והן לגבי חלקה בצריכה המשותפת לכאורה בבית המשותף בו הנה מתגוררת.

2. תובע 2 הנו גמלאי אזרח ישראל תושב העיר אילת בשנות השבעים המאוחרות לחייו, אשר שילם ועדיין נדרש לשלם חשבונות מים הן לגבי צריכת מים פרטית והן לגבי חלקו בצריכה המשותפת לכאורה בבניין בו הנו מתגורר.

3. תובע 3 הנו אזרח ישראל תושב העיר אילת בעל שיעור נכות של 100% המרותק לכסא גלגלים, אשר שילם ועדיין נדרש לשלם חשבונות מים בגין צריכת המים הפרטית המיוחסת לדירתו וכן לגבי חלקו בצריכת המים לכאורה המשותפת לבניין מגוריו.

4. הנתבעת הנה תאגיד ציבורי אשר הוקם עפ"י חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א - 2001 (להלן "החוק") ולפיו הנה הגוף המוסמך היחיד מאז 01.01.2006 להקים ולתחזק תשתיות מים וביוב ציבוריות בעיר אילת, להתקין ולתחזק מדי מים כללים (למבנים בעיקר) ופרטיים (לצרכנים אינדיבידואלים בעיקר), לספק מים ע"י תשתית ציבורית לתושבי ובאי העיר אילת ולחייב את הצרכנים בגין צריכות מים פרטיות ומשותפות.

למען הזהירות והבהירות יוער כי צריכת מים משותפת מחושבת כהפרש בין קריאת מד המים הכללי של מבנה, האמור למדוד את סך כל כמות המים הנצרכת בנכס, לבין הסך המצטבר של כלל מדי המים הפרטיים. כל זאת בהנחה כי ההפרש נצרך למעשה לטובת תחזוקת השטחים המשותפים בכל מבנה ומבנה, כגון גינות, חדרי מדרגות וכיו"ב. לא למותר לציין כי ההפרש, היינו הצריכה המשותפת, מחולק בין הדיירים/צרכנים פרטיים באופן שווה.

5. למען הזהירות וכמפורט בבקשת התובעים לאשר את תביעתם דנו כייצוגית, יוער כי בן זוגה של תובעת 1 ותובע 2 הגישו ביום 27.04.06 כנגד הנתבעת תובענה לסעד כספי בסדר דין מהיר בבית משפט השלום הנכבד באילת, ע"ס 4,000 ₪ בגין עילת עגמת הנפש אשר נגרמה להם נוכח התנהלות הנתבעת בעניין תלונותיהם על כך כי הנם מחויבים בצריכת מים משותפת משמעותית שעה שאין לטענתם בבניין מגוריהם כל צריכת מים משותפת (א 1229/06 קט נ' עין נטפים), הליך בו הסתיים שלב ההוכחות ונקבעו מועדים להגשת סיכומים (להלן "ההליך בבית משפט השלום הנכבד באילת" או לחילופין "הליך א' 1229/06").

עוד יוער, כפי שיפורט להלן, כי הואיל והתובענה דן הנה בעיקרה בגין סעד כספי בעילת ההשבה מרשות אשר בסמכותו העניינית של כבוד בית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים הן בשל העובדה כי עסקינן בסעד הנתבע מרשות (סעיף 5(ב)ג) לחוק תובענות ייצוגיות) והן בשל שווי התובענה הרי שעפ"י הדין היה על תובעת 1 ו/או בן זוגה ותובע 2 להגיש את תביעתם לערכאה נכבדת זו ולא לבקש היתר לפיצול סעדים בהליך בבית משפט השלום הנכבד באילת.

יפים לעניין זה דבריו של נשיא בית המשפט המחוזי בת"א כבוד השופט אורי גורן בספרו סוגיות בסדר דין אזרחי, סיגא – הוצאת לאור בע"מ מהדורה שביעית 2003, בעמ' 105 סיפא:

"תובע אינו זקק להיתר להגשת תביעה לקבלת סעד נוסף, מקום שהענקת סעד זה חורגת מסמכות בית המשפט, שאיליו פנה בתביעתו הראשונה" (ע"א 4646/90 בר תן נ' שמעון, פ"ד מו(5) 798, 805)

וזאת בשים לב כאמור כי לא קיימת זהות מוחלטת בין בעלי הדין, עסקינן בתובענה דגן בעילת תביעה שונה אשר התגבשה ברובה לאחר הגשת התובענה בבית משפט השלום הנכבד באילת.

(ב) רקע עובדתי בקליפת אגוז

6. ביום 01.01.06 קיבלה לידיה הנתבעת את האחריות על ניהול משק המים והביוב בעיר אילת מידי עיריית אילת. ידגש כי הנתבעת הוקמה ע"י עיריית אילת והנה בבעלותה.

7. יוער כי מהעולה מפרסומים במדיה המקומית ייטוד הנתבעת היה אמור לשפר ולעל את ניהול משק המים והביוב בעיר וזאת בשים לב לכך כי עיריית אילת הפסידה כעשרה מיליון שקלים בשנה מניהול משק המים והביוב בטרם העבירה כאמור את האחריות בעניין לידי הנתבעת. אלא שכפי שיפורט להלן בראיה רטרוספקטיבית לא כך הם פני הדברים.

8. עפ"י סעיף 1 לחוק מטרותיו הנן:

1. (א) מטרותיו של חוק זה הן -

(1) להבטיח רמת שירות, איכות ואמינות גאותים, במתירים סבירים וללא הפליה, בתחום שירותי המים והביוב;

(2) להבטיח ייעוד של ההכנסות ממתן שירותי אספקת מים וביוב לצורך השקעות במערכות המים והביוב, הפעלתן ומתן השירותים;

(3) לאפשר גיוס הון להשקעות במשק המים והביוב, ושיתוף משקיעים פרטיים בבעלות ובחלוקת הרווחים;

(4) להביא לניהול עסקי, מקצועי ויעיל של מערכות המים והביוב ברשויות המקומיות;

(5) לעודד חיסכון במים ובמשאבים אחרים, שמירה על מקורות המים, בריאות הציבור, איכות הסביבה וערכי טבע ונוף ומגיעת זיהום הים והגזלים, ככל שהדברים נובעים ממשק המים והביוב;

(6) לעודד תחרות במתן שירותים הקשורים במשק המים והביוב.

(ב) לשם השגת מטרת החוק יוסמכו הרשויות המקומיות להקים, לפי חוק זה, חברות לשירות ציבורי, שתפקידן העיקרי יהיה לתת שירותי מים וביוב בתחומיהן; על החברות יוטלו חובות לעניין מתן השירותים, באיכות נאותה לכלל התושבים ללא הפליה, יוסמכו לגבות את התשלומים בעד השירותים, והן יהיו נתונות לפיקוח הממונה ולבקרת איכות ועלויות השירותים בידי הרשות, אשר תקבע גם את תעריפי השירותים.

9. יוער כי אחת הבעיות המשמעותיות שעמדו בפני הנתבעת עם תחילת פעילותה היו תלונות תושבי העיר בעניין חיובי מים מופרזים ובפרט חיובים בגין צריכת מים משותפת.

- - - לצורך ההמחשה מצ"ב כתבה שפורסמה במקומון האילתי "ערב ערב" ביום 21.12.06 כנספח ב'

10. הואיל וחיובי צריכת המים המשותפת הנס לרוב בסכומים נמוכים יחסית בסך של עשרות בודדות של שקלים למשק בית מדי חודשיים, ברי כי רובם המכריע של תושבי אילת העדיף לשלם את חשבונות המים "כגזירה משמיים" גם אם סברו כי אין כל בסיס לחיוב.

11. תושבים רבים הסתפקו בפנייה לנתבעת בעניין ובכלל זה פניות בכתב. כמו כן היו שניסו לברר את חיוביהם באמצעות הליכי ערר או להילופף ע"י פנייה לערכאות בתביעה כספית.

12. תובע 3, בדומה לרבים אחרים, פנה בעניין לעיריית אילת עוד בטרם קיבלה הנתבעת את האחריות לניהול משק המים והביוב ולאחר מכן גם למשיבה עצמה. זאת נוכח העובדה כי בבית המשותף בו הנו מתגורר אין כל צריכת מים משותפת. אלא שלמצער קיבל תובע 3 תשובות חלקיות ובכלל זה סירוב לפרט את "כמות תצרוכת המים המשותפת בעיר".

- - - חלק מסניותיו של תובע 3 מצ"ב כנספח ג' 1 - 3/ג
- - - תשובת עיריית אילת מצ"ב כנספח ד'

13. כאמור תובע 3 פנה גם לנתבעת בעניין חיובי צריכת המים המשותפת שלא קיימת ולמרבה הפליאה אף נענה לאחרונה כי אכן אין בבניין מגוריו עדות כלשהי לצריכת מים משותפת אך לא הייתה בתשובת המשיבה כל נכונות לפצותו אלא הערה לאקונית וכללית לפיה יש לערוך בדיקות נוספות למציאת תקלות לכאורה להסברת צריכת המים המשותפת בבניין, היינו המשך "טירטור האזרת הקטן" לאחר שנים

של פניות בעניין, כתנאי לזיכוי כלשהו, אעפ"י שדיירי הבית המשותף בו מתגורר תובע 3 גם פנו זה מכבר לשירותיו של שרברב כדי לוודא שאין נזילות בלתי נראות כלשהן.

- - - חשבונית שרברב לגבי בדיקה למיה אין נזילות "והשעון הראשי מסתובב" מצ"ב כנספח ה'
- - - חשבון מים שהונפק לתובע 3 ובו מרכיב צריכת המים המשותפת נקבע ל- 17 מ"ק מצ"ב כנספח ו'
- - - תשובת הנתבעת לתלונות דיירי בניין 227 בו מתגורר תובע 3 מצ"ב כנספח ז'

14. דיירי בניין 218 באילת בו מתגוררים תובעת 1 ותובע 2, קבלו גם הם על חיוביהם בגין צריכת מים משותפת שעה שאין כל עדות לכך לטענתם, ומשלא נתקבלו טענותיהם הגישו בן זוגה של תובעת 1 ותובע 2 ביום 27.04.06 תביעה כספית בסך 4,000 ₪ כנגד הנתבעת בגין עגמת נפש כאמור, בבית משפט השלום באילת.

15. יוער כי התובענה בבית משפט השלום הנכבד באילת הוגשה תחילה בלא שהתובעים יהיו מיוצגים ועל דעת הנתבעת הוחלט לקיים את ההליך בבית משפט השלום אעפ"י כי אין מחלוקת בין הצדדים כי הנתבעת הנה רשות כהגדרתה בסעיף 2 לחוק בתי המשפט לעניינים מינהליים, התש"ס – 2000.

16. כמפורט לעיל, תושבים רבים בעיר אילת עמדו חסרי אונים נוכח חיובים בגין צריכת מים ללא כל עדות לקיומה, שכן בודדים הם התושבים שהיה באפשרותם וברצונם לנהל הליכים משפטיים כנגד הנתבעת בגין חובות מים מצטברים של מאות בודדות של שקלים.

17. זאת ועוד, אעפ"י שתושבים כדוגמת התובעים ידעו בבטחה כי אין בבניין מגוריהם צריכת מים משותפת כלשהי, ואעפ"י כי עניין הגשת תובענה ייצוגית בעניין הפך לעניין שהועלה לא אחת ע"י תושבים רבים לסדר היום – לא ניתן היה להצביע בוודאות על גורם משותף הנובע ממחדל הנתבעת לכך שתושבים כה רבים נדרשים לשלם עבור מוצר שאינם צורכים/מקבלים. היינו משנקבע ע"י הנתבעת כי מדי המים הכלליים תקינים ויש לשלם את החיוב עפ"י קריאתם – נאלצו הצרכנים לשלם תחת מחאה את החיוב הואיל ולא הייתה בידיהם כל ראייה לכך שמדי המים מראים קריאה שגויה ואו כי עסקינן בכשל מערכתי שבאחריות המשיבה.

18. אלא שביום 29.11.07 אגב בירור התובענה בהליך א 1229/06 נתגלו במהלך עדותו של המהנדס הראשי לשעבר של הנתבעת אינג' עמוס גלבוע הגורמים המסבירים את העובדה שמדי המים מודים על צריכה משותפת בה בעת שאין כל עדות לכך בשטח.

- - - עדותו של מר גלבוע מצ"ב כנספח ח'

19. כאמור בן זוגה של תובעת 1 ותובע 2 הגישו את תביעתם בהליך א 1229/06 בגין עגמת נפש ולא בעילת השבחה, אלא שאגב בירור התנהלות הנתבעת ועניין עגמת הנפש, עלה עניין כשרותם של החיובים בגין צריכה משותפת ותקינותם של מדי המים כמדד

העיקרי לבחינת טענות הצדדים – שכן ככל שיימצא כי מד המים בבניין 218 אינו מראה את צריכת המים נכונה הרי שיהא בכך כדי להצדיק לכאורה את עגמת הנפש שנגרמה לצרכנים שעה שאין כל צריכה שכזו בפועל.

20. יודגש כי אין בכוונת התובעים, בשים לב כי רק אחד מהם הנו בעל דין בהליך א 1229/06 שעניינו עגמת נפש, ליצור הליך מקביל לזה המתנהל בבית משפט השלום הנכבד באילת ולהטריח את ערכאת נכבדת זו ואת הנתבעת בהליך זהה. כאמור התובעים יטענו כי מעדויות נציגי הנתבעת בעבר (מהנדס ראשי ומנכ"ל) ובהווה (מנהלת פרויקטים ומנהלת מחלקת תאום האחראית על תחום המים) עולה כי לפתחה של הנתבעת רובצים מחדלים השומטים את הבסיס לחיוב הצרכנים באילת בצריכת מים משותפת וזאת בין אם יקבע כי בהליך א 1229/06 נגרמה לתובעים עגמת נפש ובין אם לאו.

זאת ועוד, על מנת לרדת לשורש האמת ולברר את הליקויים והמחדלים שבהתנהלות הנתבעת הן לגבי חיובי צריכת מים משותפת והן לגבי מחדלים והפרת חובות המשיבה בכל הקשור לניהול תשתיות המים והביוב בעיר אילת, ברי כי לערכאה נכבדת זו הכלים הראויים לכך וספק רב אם תובענה בעילת עגמת נפש בסדר דין מהיר שאינה כוללת הליכי גילוי הנה ההליך הנכון לבירור יסודי של כלל הטענות המועלות בתובענה זו כלפי הנתבעת.

לא למוותר לציון, כי הואיל ועסקינן בתובענה ייצוגית כנגד רשות בעילת השבה שכוחה יפה אך לשנתיים שקדמו להגשת התובענה, הרי שככל שהיו התובעים מתמהמהים עם הגשת תבעתם הרי שהיה נגרם נזק בלתי חפיך ודב לבעלי חשבונות המים באילת.

21. עדותו של אינג' גלבע, המהנדס הראשי לשעבר של הנתבעת סתרה את הטענה כי ישנם גורמים שבאחריות הצרכנים בבניין 218 בעיר הימולים להסביר את חיובי הצריכה המשותפת, וזאת בין היתר עפ"י עמ' 52 ש' 20 לנספח ח':

".....והסתבר שמה שנרשם בסיוור הראשון לא יכול היה להיות סיבה לצריכה המשותפת ברמה כפי שהיא התבטאה בחשבונות המים"

22. זאת ועוד, אינג' גלבע ציין מהם הסיבות שככל הנראה גורמות למדי המים הכלליים להציג צריכת מים משותפת כפי שהנה מופיעה בחיובים השונים:
עמ' 59 ש' 15 לנספח ח':

"נניח שיש פיצוצי מים ברחובות, ברגע שמתקנים את פיצוצי המים האלה חוזר אוויר לצנרת. אוויר כזה שהוא מגיע לשעון הזה הוא יכול להריץ אותו הרבה מאוד חזק מאוד ורחוק מאוד. זאת דוגמא אחת. דוגמא שנייה זה כמו שאמרתי יכול להיות שמד המים לא שיפצו אותו כל כך טוב, זה דורש בדיקה."

"אבל אני מצאתי, אני חושב שמצאתי את הסיבה העיקרית שבגינה הצריכה המשותפת היא ברמות כאלה גבוהות. מה שקורה כנראה היסטורית.....בבגין הזה ובבנינים רבים אחרים בעיר.....אבל אני נתקלתי בהרבה מאוד....המד (מד המים הכללי) בבגין המקורי היה מד מים של שלושת רבעי, זה מד מים ענתיקה שכבר לא מייצרים כזה, אני לא יודע איך הוא הגיע.....אבל גם מד מים של צול לא מספיק.....הוא לא יודע לספור 12 קוב שעה ואז גוצר לחיץ אדיר על המנגנון כדי להעביר את הספיקה הזאת ואז השעון משתגע.....הוא מקפיץ השעון הראשי קופץ בסדרי גודל לעומת כמו שהיה צריך לספור את אותם 12 קוב שעה. במקום לספור 12 קוב שעה הוא יכול במכה אחת לספור 50 – 60 קוב שעה."

(הדגשות שלי ט.ל.)

23. יוער כי ב"כ הנתבעת שאל את אינג' גלבע הכיצד יש בידו להסביר את העובדה שמוז חודשים ארוכים אין כלל צריכת מים משותפת, היינו מדוע אין "קפיצות" כאמור בעדותו. אינג' גלבע טען כי אינו מכיר את החשבונות וכי עסק רק בצד ההנדסי. לעניין זה יוער כי מנהלת מחלקת התאום של הנתבעת הגב' דנה עדי טענה בעדותה (נספח י' לעיל) כי הסיבה לכך שאין צריכת מים משותפת הנה משום שמד המים שבור (עמ' 105 ש' 7).

24. יודגש כי אינג' גלבע נאלץ לעזוב את עבודתו אצל הנתבעת לאחר חצי שנה בלבד הוואיל ולדבריו "התאגיד התנהל יותר כבית השקעות ופחות כעסק הנדסי" (עמ' 74 ש' 12). מנכ"ל התאגיד לשעבר מר אילן בר אשר העיד לאחר אינג' גלבע טען כי פיטר את אינג' גלבע הוואיל והלה לא תפקד כראוי. יוער כי מר בר בעצמו עזב את התאגיד בחודש ינואר 2007 בנסיבות לא ברורות, ואך לפני ימים אחדים היינו שנה לאחר עזיבתו של מר בר, התמנה אינג' חן סלטי כמנכ"ל המשיבה.

- - - עדותו של מר אילן בר מצ"ב כנספח ט'

- - - עדותה של מנהלת מחלקת התאום הגב' דנה עדי מצ"ב כנספח י'

- - - כתבה מיום 10.01.08 מהמקומון ערב ערב בעניין מינוי אינג' סלטי מצ"ב כנספח יא'

25. לבקשת הנתבעת בהליך א 1229/06 התיר כבוד בית משפט השלום באילת לקיים ישיבת הוכחות נוספת כחודש לאחר מכן לשמיעת עדותה של מנהלת הפרויקטים של הנתבעת הגב' גווילי.

- - - עדותה של הגב' גווילי מצ"ב כנספח יב'

26. מעדותה של הגב' גווילי עולה בין היתר כדלקמן:

א. לא הושקעו כספים, או לפחות לא באופן משמעותי, בשיפור תשתיות המים והביוב בשנת 2006 למרות שמנהל המים הקציב למשיבה קרוב לשישה מיליון

שקלים ובלבד שהמשיבה תשקיע 30% מסך ההשקעה (עמ' 102 ש' 6 לנספח יב).

ב. רישומי התאגיד לעניין סוג והתאמת מדי המים אינם אמינים ומהימנים (עמ' 99 ש' 24) וזאת בהתייחס לפלט מחשב שצירפה הגבי גווילי לתצהירה ובו רישום השעונים בבניין 218.

ג. זאת ועוד הגבי גווילי טוענת כי מד המים המותקן בבניין 218 הנו מסוג של 1 צול ולא של 3/4 צול אשר עפ"י טענת אינג' גלבוט אינו מתאים כלל לבניין בו מתגוררים חמישה עשר דיירים. אלא שהגבי גווילי לא היתה לדבריה היא בבניין 218 לאחר שהותקן מד המים הנ"ל (בניגוד לאינג' גלבוט) וזאת עפ"י טענתה כי היתה בבניין רק במועדי הסידורים (עמ' 97 ש' 6 לנספח יב).

27. יודגש כי הנתבעת לא הביאה כל ראיות הנדסיות לסתור את עדותו של אינג' גלבוט, כי הגבי גווילי, הגבי עדי ומר בר אינם בעלי השכלה הנדסית כלשהיא בתחום המים ולא העלו כל טענה הנדסית מידיעתם האישית. הגם שעדותה של הגבי גווילי נמסרה כחודש לאחר עדותו של אינג' גלבוט, במקום להביא ראיות הנדסיות לסתור את טענותיו המפורטות והמקצועיות העדיפה לשלך בביטול ובזלזול ללא כל תימוכין וסימוכין. כך למשל לעניין עדותו המפורטת של אינג' גלבוט כי מד מים לש 3/4 צול המותקן בבניין בו מתגוררים 15 דיירים עשוי "לקפוצ" בשעות העומס ולהציג צריכת מים גבוהה מאוד באפן פיקטיבי – טענה הגבי גווילי כי "כל מושג ההקפצה הזו, יש עכבר שמזיז את השיניים של השוען קדימה? התיאוריה הזו מופרכת. כל מהנדס עם ניסיון בתחום יפריך אותה" (עמ' 104 ש' 5 לנספח יב).

28. עינינו הרואות כי הנתבעת עושה את כל אשר לאל ידה כדי להימנע מהשקעת כספים בשיפור ושיקום תשתיות העיר אילת וזאת בשים לב כי רובו של התקציב לכך מגיע כסיוע ממנהל המים.

29. זאת ועוד, כתוצאה מתשתיות מים מיושנות לקויות ולא מתאימות כגון מדי מים לא מתאימים, מדי מים ששופצו ברשלנות ופיצוצי צנרת רבים נוצרת בעיר אילת צריכת מים פיקטיבית הבאה לידי ביטוי בעיקר ובאופן בולט בחיובי צריכת המים המשותפת. תושבי העיר נאלצים בסופו של יום לשלם את חשבונות המים הנ"ל גם אם הנתבעת עצמה אינה מוצאת כל מקור לצריכת מים משותפת כפי שבא הדבר לידי ביטוי במכתבה לתובע 3 (נספח ז' לעיל).

30. לא זו אף זו, הרי שאין כל אפשרות לסמוך על רישומי התאגיד שכן כפי העולה מעדותה של הגבי גווילי ככל שמופיע, ברישומי התאגיד שצורפו על ידה לתצהירה, מד מים שאינו מתאים – הרי שמדובר בטעות הקלדה – וזאת אף בלא שהייתה בעצמה בשטח כדי לוודא את סוג מד המים המותקן בו.

לעניין זה יוער, כי לא נתקבלה כל התייחסות בתליך בבית משפט השלום הנכבד באילת לעניין העובדה כי נכון לסוף שנת 2006 ותחילת שנת 2007 קיימים רישומים סותרים אצל הנתבעת לעניין חובה של מבקשת 1 ובן זוגה, היינו "חזקת התקינות" של רשות ציבורית מוטלת בספק בלשון המעטה גם כאשר עסקינן בתיעוד חובות הצרכנים.

--- רישומים סותרים של חשבונות מצ"ב כנספחים יג'1 - יג'2

31. נוכח האמור לעיל, הרי שנוכח התנהלות הנתבעת ומחדליה ונוכח העובדה כי הנה מתנהלת "כבית השקעות" כדברי מהנדסה הראשי לשעבר, הרי שאין לקבל את קביעותיה, לכל הפחות, לעניין חיובי צריכת המים המשותפת ועל הנתבעת, כאמור בכתב התביעה להשיב את הכספים שגבתה בגין צריכת מים משותפת לצרכנים.

32. המבקשים יטענו כי למעשה הן עדויות נושאי המשרה בנתבעת בעבר ובהווה והן תשובות הנתבעת כדוגמת מכתבה למבקש 3 מהווים "הודאה והדחה" לכך שהגורמים לצריכת מים משותפת הנם בעיקרם וככל הנראה כמעט בכללם מקורם במחדלי הנתבעת וכי אין להסתמך על רישומיה, ועל כן בכל הקשור לצריכת מים משותפת יש להעביר את נטל ההוכחה לנתבעת עצמה, היינו המשיבה תהא רשאית לדרוש תשלום בגין צריכת מים משותפת רק כאשר יעלה בידה להוכיח את קיומה ושיעורה ולא יהא במדי המים הכללים לבדם כדי לבסס חיוב בעניין.

(ג) נזקם האישי של התובעים

33. בשנתיים האחרונות, מאז קיבלה הנתבעת את האחריות למשק המים והביוב באילת נדרש תובע 3 לשלם לנתבעת סך של כ- 20 - 25 שקלים מדי חודש שעה שהנתבעת עצמה מודה כי בסיור שערך גורם מטעמה לא נמצאה כל עדות לצריכת מים משותפת בבניין מגוריו (נספח ז') וזאת למרות שהנו מליץ על החיובים הנ"ל במשך שנים! ואף הזמין שרברב כדי לבדוק מקור אפשרי לחיוב. היינו נזקו של תובע 3 בשנתיים האחרונות מוערך בכ- 480 ₪

34. צריכת המים המשותפת בבניין 218 בעיר אילת בו מתגוררים תובעת 1 ותובע 2 הנה 81 מ"ק לדירה מאז 01.01.06 ועובר להגשת תובענה זו, וזאת בשים לב כי מאז אוקטובר 2006 לא נרשמת למעשה צריכה משותפת בבניין הואיל ומד המים הכללי חדל מלפעול עקב חבלה. היינו כ- 469 ₪. יוער כי בחודשים שבהם מד המים הכללי היה תקין נרשמה צריכת מים משותפת בסך של מעל שישים שקלים לחודש בממוצע.

35. מהאמור לעיל עולה כי יש לצפות כי במקום בו אין כלל צריכת מים משותפת יחויבו הדיירים בסך של כ-20 ₪ לפחות "באופן פיקטיבי" בדומה למבקש 3, וזאת עקב בעיות בתשתית המים והביוב של העיר אילת כגון חדירת אוויר למערכת עקב פיצוץ צנרת ומדי מים ששופצו ברשלנות.

36. כמו כן עולה מהאמור לעיל כי בבניין בו מותקן מד מים בלתי מתאים כפי שנעשה הדבר בבניין 218 בו מתגוררים תובעת 1 ותובע 2 ניתן לצפות לתוספת של שישים שקלים לצריכת המים המשותפת ככל שזו קיימת, היינו ארבעים שקלים מעבר לצריכת מים פיקטיבית בנסיבות רגילות המסתכמת בעשרים שקלים בלבד כאמור לגבי תובע 3.

37. יוער כי אמור בסעיפים 35 ו-36 לעיל תואם את עדותו של מהנדסה הראשי לשעבר של התבעת מר גלבווע.

38. יודגש כי פרט לנוק הממוני הישיר אשר נגרם לתובעים כמפורט וכנתבע לעיל, הרי שיש בתובענה זו כדי להפיק תועלת משמעותית ביותר לכלל אזרחי המדינה כאמור וזאת בשים לב כי הזנחה ורשלנות בטיפול בתשתיות המים והביוב בעיר תיירות כאילת הנן בעלות נפקות כלכלית, סביבתית ותדמיתנית הנוגעות לכלל אזרח ואזרח בישראל ואף מעבר לכך.

אך לצורך ההמחשה לעניין האמור בסעיף זה והשירות לציבור שבתובענה זו יוער כי אין מחלוקת כי אותם ליקויים בתשתיות הגורמים לבעלי חשבונות המים לשלם סכומים מופרזים בגין מים שאינם צורכים, גורמים לנוקים הרסניים בכל הקשור לבזבוז מים משווע כאשר מדובר בתשתיות המים הלקויה, ולנוקים סביבתיים בלתי הפיכים כאשר עסקינן בליקויים במערכת הביוב, בשים לב כי מי הביוב הנפלטים מדי פעם עקב תקלות שהנתבעת לא מנעה במחדליה מוצאים את דרכם בד"כ לחוף ימה של אילת תוך גרימת נזקים חמורים למערכת האקולוגית ולענף התיירות.

- - - לצורך ההמחשה מצ"ב כתבה במקומן ערב ערב לעניין מיצוצי צנרת המים לאחרונה בנספח י"ד.

- - - לצורך ההמחשה מצ"ב כתבה מאתר האינטרנט ynet בעניין הזרמת מי ביוב לחוף ימה של אילת ביום 29.09.07 בנספח ט"ו.

(ד) הדין

39. הנתבעת, הנה כאמור תאגיד שהוקם עפ"י חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001 כדי למלא תפקיד ציבורי חיוני, ולמלאו באופן שיבטיח עפ"י סעיף 1 לחוק, בין היתר "רמת שירות, איכות ואמינות נאותים" תוך "ניהול עסקי, מקצועי ויעיל של מערכות המים והביוב" ברשות המקומית.

40. מהאמור לעיל במקובץ עולה בבירור כי הנתבעת ביצעה עוולה נזיקת כלפי ציבור צרכני המים תושבי העיר אילת כאשר הפרה חובה חקוקה החלה עליה וגרמה בכך נזק לצרכנים, שכן כמפורט לעיל "פעלה כבית השקעות" ולא טרחה משיקולים זרים ופסולים לנצל את המשאבים הרבים שהוקצו לזכותה ע"י המדינה לשיפור תשתיות המים והביוב הלקויות בעיר אילת. וראה בנדון סעיף 63 לפקודת הנוזיקין (נוסח חדש) הקובע (ציטוט):

" 63. (א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליה נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני. "

41. הנתבעת התעשרה שלא כדין ע"י כך שהייתה את צרכני המים בעיר אילת עפ"י קריאות לא נכונות של מדי מים לא מתאימים ו/או שמדדו למעשה "אוויר" שחדר למערכת בשל מחדלים הרובצים לפתחה של הנתבעת ולפתחה בלבד, ועל כן חבה היא בחובת השבה עפ"י סעיף 1א לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן – הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שוויה."

42. יוער כי גם בכל הקשור להיבט הצרכני של פעילות הנתבעת, הרי שרובצים לפתחה מחדלים מהותיים ביותר עפ"י חוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981, ובפרט לעניין סעיפים 2, 3 ו-4 שעניינם בהתאמה: איסור הטעיה, איסור ניצול מצוקת הצרכן וחובת הגילוי לצרכן.

43. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו לאור מקום מושבה של המשיבה, ועפ"י סכום התביעה המצטבר ועפ"י הגדרת המשיבה כרשות.

(ה) הסעד המבוקש

44. לאור כל האמור לעיל מבוקש מביהמ"ש הנכבד כדלקמן:

- א. לאשר תובענה זו כתובענה ייצוגית כמפורט בבקשה המוגשת בד בבד עם התובענה.
- ב. לחייב את הנתבעת בסכום התביעה בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין.
- ג. לחייב את הנתבעת בנזיקיהם הלא ממוניים של תובעת 1 ותובע 3.
- ד. לחייב את הנתבעת בשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ והוצאות משפט.

~~טל לונרוביץ, עו"ד
ג"כ התובעים~~